

ДЕЦА РАДОСТЪ

деца Розка и Минко? — попита старецътъ съ високъ гласъ.

— Тукъ, тукъ, ето ги, — отвърна майка имъ, като едва съдържахъ смѣха си.

— Къде сж тѣ? — попита пакъ старецътъ. — Нека дойдатъ, нося имъ нѣщо отъ златната пещера.

Минко и Розка приближиха разтреперани. Тѣ хемъ се радваха, хемъ ги бѣше страхъ.

Старецътъ свали торбата и почна да вади отъ нея разни нѣща. Раздаде имъ какви не подарѣци. А най-после и едно голѣмо автомобилче за Минка, а за Розка — трѣстикова количка, съ заспала кукла вътре.

Старецътъ се изправи и метна пакъ торбата презъ рамо. — Сбогомъ, деца! — каза той.

— Догодина пакъ ще дойда, съ по-хубави подарѣци. Бързамъ, чакатъ ме и други деца.

Старецътъ се обърна и излѣзе. Децата едва сега се отпустнаха. Розка първа се съвзе:

— Мамко, познахъ го! — рече тя радостно. — Той бѣше сжщия премръзналъ старецъ, който носува по-рано у дома.

— И азъ го познахъ, — обади се Минко. — Сега той имаше топълъ кожухъ и калпакъ на главата, сжщо като татковитѣ, старитѣ...

Бащата ги прегърна радостно.

— Мили деца, — рече той, — ако бждете добри и послушни, догодина живиятъ дѣдо Коледа ще ви донесе още по-хубави подарѣци.

Георги Райчевъ

КОЛЕДНАТА ФЕЯ

Тази нощъ ще влѣзе презъ
куминя
въ всѣка къща коледната фея.
Златната звезда догдето мине,
коледари весело ще пѣятъ.

Ще обричатъ съ пѣсни: споръ
и здраве
на стопани късни коледари.
Малкитѣ дечица ще зарадва
феята съсь свойтѣ чудни дари.

Но не сж тѣ кукли ни игралки,
нито скжпи златни залгалки.
Ще дари богинята крилата
въськиму по сърдчице отъ злато.

Самъ Христосъ ще слѣзе въвъ
душитѣ
на добритѣ, мънички дечица:
въ всѣка къща посрѣдъ дни
честити
ще загрѣе златната звезда.

Христина Стоянова